

Ἐξήγησεν ἐδῶ, ἡρεύνησεν ἐκεῖ.
Ἀλλὰ μητρῷα δὲν ὑπῆρχον· διὰ
τὸν λόγον, ὅτι οὐδέποτε ἐκρατή-
θησαν τοιαῦτα. Τόση ἦτο ἡ ἀδια-
φορία, ἡ ἀδράνεια, ἡ ἐγκατάλει-
ψις! Πῶς νὰ γίνῃ λοιπόν; Ὁ τότε
ὑπουργὸς Λαπαθιώτης δὲν ἔχασε
καιρόν. Ἀπετάθη τηλεγραφικῶς—
εἰς ποῖον ἄλλον;—εἰς τὸν κ. Κου-
τσουκόπουλον! Καὶ εἶδομεν καὶ τὸ
ἀπίστευτον αὐτὸ θαῦμα: ν' ἀποτεί-
νεται ἡ Πολιτεία εἰς ἓνα ἀπλοῦν
ιδιώτην δι' ἀναπλήρωσιν ιδίῳν τῆς
ἀσυγγνώστων ἐλλείψεων!

Καὶ ὁ Κουτσουκόπουλος, ὅστις
εἶχε τηρήσει ἀτομικῶς δι' ἑαυτὸν
τακτικὸν καὶ λεπτομερές μητρώον, ἐφωδίαζε τὴν Κυβέρνησιν μὲ
καταλόγους ὀνομάτων 1500 ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ 1888
καὶ ἐντεῦθεν. Ἐλεῖπον δὲ ἐξ αὐτῶν μόνον τὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ
1905, τὰ ὅποια δὲν εἶχεν πρόχειρα ὁ ἰδιόρρυθμος ἀνὴρ. Ἐπὶ τῇ
βάσει τῶν καταλόγων τούτων ἐγένοντο αἱ περαιτέρω ἐνέργειαι τοῦ
ὑπουργείου. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι, ὅταν διὰ πρώτην φοράν συνετάχθη
ἡ Ἐπιτηρίς τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν τοῦ 1912, ἔλειπον ἐξ αὐ-
τῆς μόνον οἱ τοῦ 1905. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλλειψιν ταύτην ὥς καὶ τὰς
λοιπὰς, παρακληθεῖς ἀπὸ τὸν τότε προσωπάρχην κ. Νίδερ, ἀνε-
πλήρωσεν ὁ Κουτσουκόπουλος, ὅστις οὕτω ἀπέβη οὐ μόνον ὁ στύ-
λος, ὁ φρουρὸς, ὁ πρόμαχος, ἡ ψυχὴ τέλος πάντων τῆς Σχολῆς,
ἀλλὰ καὶ τὸ ζωντανὸν μητρώον αὐτῆς!

ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Τ' ἀστέρια, ποῦ ἐλαμπύριζαν στὸν οὐρανὸ μας πρῶτα
ἐσθύσαν. Τέτοια φῶτα
δὲν θ' ἀνατείλουν πιά.

Καὶ σὰν μαῦρο σύννεφο τᾶχει σκεπάσει τώρα·
νᾶχει περᾶς ἡ ὥρα;
ἢ νᾶσθυσε ἡ ματιά;

Σ' ἀγκαθερὸ ἀγριότοπο βαρύνκοποι καὶ ξένοι
σιτὴ γῆ τὴ ματωμένη
διαβαίνομε γοργά.

Βαθεῖα ἐννυχωθήκαμε καὶ τῆς αὐγῆς τὰ κάλλη
σὰν θὰ γυρίσουν πάλι,
γιά μᾶς πιά θᾶν' ἀργά.

(1914)

Α. Ε. ΔΙΑΦΑΣ